

M uu_uu	MOR S1_30/3
Kierunek lub kierunki studiów	Ochrona roślin i kontrola fitosanitarna
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Fitoindykacja środowiska Phytoindication of environment
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultet
Poziom modułu kształcenia	studia stacjonarne pierwszego stopnia
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 (1,5/1,5)
Tytuł/ stopień/lmię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr inż. Artur Serafin
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przekazanie treści programowych w zakresie możliwości wykorzystania fitowskaźników (biologicznych indykatorów roślinnych) w ustaleniu stanu oraz stopnia deformacji środowiska przyrodniczego wraz z jego elementami. Określenie cech szczególnych dobrego bioindykatora oraz określenie klas typologicznych biowskaźników roślinnych. Nabycie umiejętności prostych analiz stanu środowiska na podstawie obserwacji fitotestów w ramach biomonitoringu środowiskowego.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Propedeutyka biomonitoringu środowiska – teoretyczne podstawy monitoringu środowiska – rys historyczny i obecne znaczenie. Typologia i charakterystyka bioindykatorów roślinnych: gatunki wskaźnikowe, gatunki monitorujące i testowe, biomarkery i akumulatory. Fitoindykacja środowiska - gatunki roślin jako bioindykatory zanieczyszczeń (porosty – skala porostowa i mapy porostowe, indeks czystości powietrza, mchy – indeks depozycji pierwiastka, rośliny naczyniowe), zewnętrzne objawy uszkodzeń roślin pod wpływem różnych typów zanieczyszczeń gazowych i pyłowych powietrza atmosferycznego, kwaśne deszcze jako czynnik degradujący środowiska, zbiorowiska roślinne oraz krajobraz i procesy biologiczne jako biowskaźniki środowiska, liczby wskaźnikowe roślin naczyniowych, koncepcja hemerobii jako zdolności gatunków do wegetacji na siedliskach o określonej antropresji, współczynniki antropofityzacji i synantropizacji flory.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zimny H. 2006. Ekologiczna ocena stanu środowiska: bioindykacja i biomonitoring. Wyd. Agencja Reklamowo-Wydawnicza Arkadiusz Grzegorzczak, W-wa, Stare Babice. 2. Fabiszewski J. (red.) 1983. Bioindykacja skażeń przemysłowych i rolniczych. Wyd. Ossolińskich, Wyd. PAN, Wrocław. 3. Koc J. (red.) 2005. Kształtowanie środowiska, zagrożenia i monitoring. Wyd. Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych, Warszawa. 4. Kostrzewski A. 1995. Zintegrowany monitoring środowiska przyrodniczego: zasady organizacji, system pomiarowy, wybrane metody badań. Wyd. PIOŚ, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych dotyczący treści programowych. Planowanie, realizacja i przedstawienie prezentacji multimedialnych przygotowanych pod względem treści i formy samodzielnie przez studentów, dyskusja inicjowana przez prowadzącego zajęcia.

